

Dosarul nr.3ra-763/19

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central (judecătorul: R. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: B. Bîrcă, O. Cojocaru, E. Clim)

ÎNCHEIERE

6 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Mihail Colesnicenco, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail Colesnicenco împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea deciziei de stabilire a încălcării clauzelor contractuale,

împotriva deciziei din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul depus de către Mihail Colesnicenco și a fost menținută hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central,

constată:

La 27 decembrie 2017, Mihail Colesnicenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL) cu privire la anularea deciziei de stabilire a încălcării clauzelor contractuale.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 8 februarie 2016 a primit de la ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL scrisoarea cu nr. 0505/05371-20160126 prin care a fost învinuit evaziv, precum că ar fi încălcat clauzele contractuale ce au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a cantității de energie electrică consumată.

A menționat că, din actele perfectate de întreprinderea, din scrisoarea nominalizată, dar nici din contractul de prestare a serviciilor nu este clar care este vina lui, și care clauze contractuale au fost încălcate de el.

Reclamantul a susținut că, a refuzat să semneze actul nr. C 033539 din 21 ianuarie 2019, care a fost întocmit de către reprezentantul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în lipsa lui și conținutul căruia nu îi era cunoscut.

La fel, actul de control a echipamentului de măsurare pentru consumatorul casnic nu a fost prezentat pentru cunoștință și pentru a fi semnat de dânsul, or, reprezentantul societății urma să le expedieze prin intermediul oficiului poștal.

A susținut că la 12 februarie 2016, a expediat în adresa ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cerere prealabilă, prin care a solicitat explicații detaliate și motivate pe marginea învinuirii care i-a fost adusă însă, prin scrisoarea din 29 februarie 2016, nu i-a fost dat careva răspuns clar.

Reclamantul Mihail Colesnicenco a precizat că, în luna februarie 2016, a primit prin intermediul oficiului poștal decizia nr. 0505/08670-20160208 cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale, factura de plată pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale și calculul prin care a fost obligat să achite suma de 7 806, 92 de lei, în termen de până la 22 februarie 2016 și a fost avertizat că, în caz de neachitare va fi deconectată instalația de utilizare a consumatorului final.

Acțiunile întreprinderii, Mihail Colesnicenco a considerat ca abuzive, care nu sunt stipulate în contractul de prestare a serviciilor privind furnizarea energiei electrice și pe care ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL le interpretează în modul său.

A declarat că, prin hotărârea din 8 iunie 2016 a Judecătoriei Criuleni, cererea de chemare în judecată depusă împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL privind contestarea actelor administrative și anularea sumei din factura de plată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Reclamantul Mihail Colesnicenco a solicitat, restabilirea termenului legal a dreptului de contestație a deciziei, anularea deciziei nr. 0505/08670-20160208 cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale.

Prin hotărârea din 23 mai 2018 Judecătoriei Criuleni, sediul Central, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui Mihail Colesnicenco privind restabilirea în termen legal a dreptului de contestație a deciziei cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale nr. 0505/08670-20160208. A fost respinsă ca fiind tardivă, cererea de chemare în judecată înaintată de Mihail Colesnicenco împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cu privire la anularea deciziei de stabilire a încălcării clauzelor contractuale.

Prin decizia din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Mihail Colesnicenco și a fost menținută hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut că la caz, sunt aplicabile prevederile art. 123 alin. (2) Cod de procedura civilă, deoarece, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanța de drept comun sau în instanța specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Astfel, atât instanța de fond cât și cea de apel (prin hotărârea din 8 iunie 2016 a Judecătoriei Criuleni nr. 3-38/16 și decizia din 31 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău nr. 3a-1506/17) au stabilit că, Mihail Colesnicenco a luat cunoștință cu decizia nr. 0505/08670-20160208 din 8 februarie 2016 ca act administrativ, dar deoarece nu a contestat legalitatea acestuia, cererea de chemare în judecată privind anularea actului nr. C 033539 (act constatator), al actului de control a echipamentului de măsurare pentru consumatorii casnici, ambele din 21 ianuarie 2016, dar și a facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale nr. 2231304178 din 8 februarie 2016, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel a menționat că prima instanță just a concluzionat că, Mihail Colesnicenco a depus cererea de chemare în judecată de contencios administrativ privind anularea deciziei și stabilirea încălcării clauzelor contractuale nr. 0505/08670-20160208 din 8 februarie 2016, cu încălcarea termenului de prescripție. Or, Mihail Colesnicenco a depus cererea de chemare în judecată doar la 27 decembrie 2017, adică după un 1 an 10 luni și 19 zile de la data emiterii deciziei, și peste un 1 an 9 luni 5 zile de la data primirii refuzului, la cererea sa prealabila.

În conformitate cu prevederilor art. 17 alin. (4) al Legii contenciosului administrativ, termenul de 30 de zile specificat la alin. (1) este termen de prescripție.

La 23 aprilie 2019, Mihail Colesnicenco a depus recurs împotriva deciziei din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a reiterat argumentele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată, precum și în cererea de apel.

A menționat că, argumentele instanței de apel, precum că omiterea termenului de prescripție prevăzut de legea contenciosului administrativ duce la stingerea dreptului fundamental de a avea acces liber la justiție (temei de casare potrivit art.432 al.(2) lit.c) Cod de procedură civilă), intră în contradicție cu art. 20 din Constituția Republicii Moldova.

Or, nici o lege nu poate îngredi accesul la justiție cu toate că, legea contenciosului administrativ nici nu stabilește stingerea acestui drept, încălcare a normelor de drept material, temeii de casare potrivit art. 432 al.(4) Cod de procedură civilă.

Recurentul Mihail Colesnicenco a considerat că în acest caz instanța de apel urma să aplice analogia legii, odată ce termenul de 30 de zile indicat în lege pentru înaintarea de către consumator a pretențiilor, este un termen de prescripție.

Mihail Colesnicenco a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu restituirea cauzei la rejudecare.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Instanța de

recurs menționează că decizia instanței de apel a fost pronunțată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Respectiv, termenul de declarare al recursului urmează fi calculat conform dispozițiilor instituite de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 ianuarie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 23 aprilie 2019, este în termen.

Prin referința din 24 iunie 2019, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a solicitat respingerea recursului, ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului depus de către Mihail Colesnicenco, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Mihail Colesnicenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Mihail Colesnicenco.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Mihail Colesnicenco, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu